Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►**B**

DECYZJA RADY 2012/642/WPZiB

z dnia 15 października 2012 r.

dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi

(Dz.U. L 285 z 17.10.2012, s. 1)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja wykonawcza Rady 2013/248/WPZiB z dnia 29 maja 2013 r.	L 143	24	30.5.2013
►**M2**	Decyzja Rady 2013/308/WPZiB z dnia 24 czerwca 2013 r.	L 172	31	25.6.2013
►**M3**	Decyzja Rady 2013/534/WPZiB z dnia 29 października 2013 r.	L 288	69	30.10.2013
►**M4**	Decyzja wykonawcza Rady 2014/24/WPZiB z dnia 20 stycznia 2014 r.	L 16	32	21.1.2014
►**M5**	Decyzja wykonawcza Rady 2014/439/WPZiB z dnia 8 lipca 2014 r.	L 200	13	9.7.2014
►**M6**	Decyzja Rady 2014/750/WPZiB z dnia 30 października 2014 r.	L 311	39	31.10.2014
►**M7**	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2015/1142 z dnia 13 lipca 2015 r.	L 185	20	14.7.2015
►**M8**	Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2015/1335 z dnia 31 lipca 2015 r.	L 206	64	1.8.2015
►**M9**	Decyzja Rady (WPZIB) 2015/1957 z dnia 29 października 2015 r.	L 284	149	30.10.2015
►**M10**	Decyzja Rady (WPZiB) 2016/280 z dnia 25 lutego 2016 r.	L 52	30	27.2.2016
►**M11**	Decyzja Rady (WPZiB) 2017/350 z dnia 27 lutego 2017 r.	L 50	81	28.2.2017
►**M12**	Decyzja Rady (WPZiB) 2018/280 z dnia 23 lutego 2018 r.	L 54	16	24.2.2018
►**M13**	Decyzja Rady (WPZiB) 2019/325 z dnia 25 lutego 2019 r.	L 57	4	26.2.2019
►**M14**	Decyzja Rady (WPZiB) 2020/214 z dnia 17 lutego 2020 r.	L 45	3	18.2.2020

sprostowane przez:

►**C1** Sprostowanie, Dz.U. L 297 z 15.10.2014, s. 41 (2014/24/WPZiB)
►**C2** Sprostowanie, Dz.U. L 328 z 13.11.2014, s. 61 (2014/439/WPZiB)
►**C3** Sprostowanie, Dz.U. L 176 z 7.7.2015, s. 41 (2014/439/WPZiB)

▼B

DECYZJA RADY 2012/642/WPZiB

z dnia 15 października 2012 r.

dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi

Artykuł 1

1. Sprzedaż, dostawa, przekazywanie lub eksport wszelkich typów uzbrojenia i materiałów z nim związanych, łącznie z bronią i amunicją, pojazdami wojskowymi i sprzętem wojskowym, sprzętem paramilitarnym i częściami zamiennymi do wyżej wymienionych, jak również sprzętu, który mógłby zostać wykorzystany do stosowania wewnętrznych represji, na terytorium Białorusi przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich lub z użyciem statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych, są zabronione niezależnie od tego, czy pochodzą z terytoriów tych państw członkowskich.

2. Zakazane jest:

a) świadczenie, bezpośrednio lub pośrednio, pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług związanych z przedmiotami, o których mowa w ust. 1, lub związanych z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i używaniem takich przedmiotów, jakiejkolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi na terytorium Białorusi lub w celu wykorzystania na terytorium tego państwa;

b) zapewnianie finansowania lub udzielania pomocy finansowej, bezpośrednio lub pośrednio, w związku z przedmiotami, o których mowa w ust. 1, w tym w szczególności przyznawanie dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych, w odniesieniu do jakiejkolwiek sprzedaży, dostawy, przekazywania lub eksportu takich przedmiotów, lub w odniesieniu do świadczenia związanej z tym pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług, jakiejkolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi na terytorium Białorusi lub w celu wykorzystania na terytorium tego państwa;

c) świadomy i umyślny udział w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie zakazów, o których mowa w lit. a) lub b).

Artykuł 2

1. Art. 1 nie ma zastosowania do:

a) sprzedaży, dostawy, przekazywania lub eksportu nieśmiercionośnego sprzętu wojskowego lub sprzętu, który mógłby zostać wykorzystany do stosowania wewnętrznych represji, przeznaczonego wyłącznie do użytku w celach humanitarnych lub ochronnych, lub do wykorzystania w ramach programów rozwoju instytucjonalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) i Unii lub w ramach prowadzonych przez UE i ONZ operacji zarządzania kryzysowego;

b) sprzedaży, dostawy, przekazywania lub eksportu pojazdów niebojowych, które zostały wytworzone z materiałów zapewniających ochronę przed pociskami balistycznymi lub wyposażone w takie materiały i które przeznaczone są wyłącznie do wykorzystania na terytorium Białorusi do celów ochronnych przez personel Unii i jej państw członkowskich;

c) dostarczania pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług związanych z takim sprzętem lub takimi programami i operacjami;

▼B

d) zapewniania finansowania i świadczenia pomocy finansowej w związku z takim sprzętem lub takimi programami i operacjami,

pod warunkiem uprzedniego zatwierdzenia takiego eksportu i pomocy przez stosowny właściwy organ.

2. Art. 1 nie ma zastosowania do odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, wywożonych czasowo na Białoruś wyłącznie do użytku osobistego przez personel ONZ, Unii lub jej państw członkowskich, przedstawicieli mediów, pracowników organizacji humanitarnych i organizacji wspierających rozwój oraz personel pomocniczy.

▼M11

3. Art. 1 nie ma zastosowania do sprzętu biathlonowego, który jest zgodny ze specyfikacjami określonymi w regulaminie konkursów i zawodów Międzynarodowej Unii Biathlonowej (IBU).

▼M12

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić na sprzedaż, dostawę, przekazywanie lub eksport karabinków sportowych małego kalibru, pistoletów sportowych małego kalibru i amunicji małego kalibru, które przeznaczone są wyłącznie do użytku podczas imprez sportowych i treningów sportowych, lub pomoc techniczną lub usługi pośrednictwa, finansowanie lub pomoc finansową z nimi związaną.

Unia przyjmuje środki niezbędne do określenia odnośnych przedmiotów, które mają zostać objęte niniejszym ustępem.

5. Dane państwo członkowskie powiadamia pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o zamiarze udzielenia zezwolenia zgodnie z ust. 4 co najmniej dziesięć dni przed udzieleniem tego zezwolenia, w tym również o rodzaju i ilości odnośnego sprzętu oraz celu, dla którego jest przeznaczony, lub charakterze pomocy lub usług z nim związanych.

▼B

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki, by zapobiec wjazdowi na ich terytorium lub przejazdowi przez nie osób wymienionych w ►M10 załączniku ◄:

a) odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka lub represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej, lub których działania w inny sposób poważnie naruszyły demokrację lub praworządność na Białorusi, lub jakichkolwiek osób z nimi związanych;

b) którym reżim prezydenta Łukaszenki przynosi korzyści lub które go wspierają.

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państw członkowskich do odmowy wjazdu własnym obywatelom na swoje terytorium.

3. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane zobowiązaniami z zakresu prawa międzynarodowego, a mianowicie:

a) jest ono państwem goszczącym międzynarodową organizację międzyrządową;

b) w państwie tym organizowana jest międzynarodowa konferencja zwołana przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub pod jej patronatem;

▼B

c) zastosowanie ma wielostronna umowa dotycząca przywilejów i immunitetów;

lub

d) zastosowanie ma traktat pojednawczy z 1929 roku (traktat laterański) zawarty między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.

4. Ust. 3 uznaje się za mający zastosowanie również w przypadkach, gdy państwo członkowskie jest państwem goszczącym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).

5. Rada jest odpowiednio powiadamiana o wszelkich przypadkach przyznania przez państwo członkowskie wyłączenia na mocy ust. 3 lub 4.

6. Państwa członkowskie mogą przyznawać wyłączenia ze środków nałożonych na podstawie ust. 1 w przypadkach, gdy podróż jest uzasadniona pilną potrzebą humanitarną lub uczestnictwem w posiedzeniach międzyrządowych – w tym w posiedzeniach, które są propagowane przez Unię lub których jest ona gospodarzem, lub których gospodarzem jest państwo członkowskie sprawujące przewodnictwo w OBWE – o ile podczas tych posiedzeń prowadzony jest dialog polityczny bezpośrednio wspierający demokrację, prawa człowieka i praworządność na Białorusi.

7. Państwo członkowskie zamierzające przyznać wyłączenia, o których mowa w ust. 6, pisemnie powiadamia o tym Radę. Wyłączenie uważa się na przyznane, o ile jeden lub więcej członków Rady nie wniesie sprzeciwu na piśmie w terminie dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym zwolnieniu. W przypadku gdy co najmniej jeden członek Rady zgłosi sprzeciw, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może postanowić o przyznaniu proponowanego wyłączenia.

8. W przypadkach, gdy zgodnie z ust. 3, 4, 6 i 7 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie jakiejkolwiek osoby wymienionej w ►**M10** załączniku ◄, zezwolenie to będzie ograniczone do celów, do których zostało udzielone, i do osoby, której dotyczy.

Artykuł 4

1. Zamrożone zostają wszelkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do osób i podmiotów lub przez nie posiadane, przechowywane lub kontrolowane:

a) osób, podmiotów lub organów odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka lub represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej, lub których działania w inny sposób poważnie naruszyły demokrację lub praworządność na Białorusi, lub jakichkolwiek osób fizycznych lub prawnych, podmiotów i organów z nimi związanych, a także osób prawnych, podmiotów lub organów należących do nich lub przez nie kontrolowanych;

b) osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, którym reżim prezydenta Łukaszenki przynosi korzyści lub które go wspierają, a także osób prawnych, podmiotów lub organów należących do nich lub przez nie kontrolowanych,

wymienionych w ►**M10** załączniku ◄.

2. Nie udostępnia się – bezpośrednio ani pośrednio – takim osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom wymienionym w ►**M10** załączniku ◄, ani też na ich rzecz, żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych.

▼B

Artykuł 5

1. Właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznaje za stosowne, po ustaleniu, że te środki finansowe lub zasoby gospodarcze są:

a) konieczne, aby zaspokoić podstawowe potrzeby jakiejkolwiek z osób wymienionych w ►M10 załączniku ◄ i członków ich rodzin pozostających na ich utrzymaniu, między innymi na pokrycie płatności związanych z żywnością, czynszem lub kredytem hipotecznym, lekarstwami i leczeniem, podatkami, składkami ubezpieczeniowymi i opłatami za media;

b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotu poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;

c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie kosztów opłat lub usług związanych z rutynowym prowadzeniem lub utrzymaniem zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych;

d) niezbędne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych, pod warunkiem że właściwy organ poinformował pozostałe właściwe organy oraz Komisję co najmniej dwa tygodnie przed udzieleniem zezwolenia, dlaczego uważa, że specjalne zezwolenie powinno zostać przyznane; lub

e) przedmiotem wpłaty na rachunek lub wypłaty z rachunku misji dyplomatycznej lub konsularnej lub organizacji międzynarodowej korzystającej z immunitetów na mocy prawa międzynarodowego, w zakresie, w jakim wpłaty te są przeznaczone na oficjalne cele misji dyplomatycznej lub konsularnej lub organizacji międzynarodowej.

Państwa członkowskie informują pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zezwoleniach przyznanych na podstawie niniejszego artykułu.

2. Art. 4 ust. 2 nie ma zastosowania do kwot dodatkowych na zamrożonych rachunkach z tytułu:

a) odsetek lub innych dochodów należnych od tych rachunków; lub

b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań zawartych lub powstałych przed datą objęcia tych rachunków przepisami wspólnego stanowiska 2006/276/WPZiB, decyzji Rady 2010/639/WPZiB lub niniejszej decyzji

i pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności podlegają nadal art. 4 ust. 1 niniejszej decyzji.

3. Art. 4 ust. 1 nie uniemożliwia osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi, które zostały umieszczone w wykazie, dokonywania płatności należnych z tytułu umów, które taka osoba fizyczna lub prawna, taki podmiot lub organ zawarły przed ich umieszczeniem w wykazie, o ile dane państwo członkowskie ustaliło, że taka płatność nie jest bezpośrednio ani pośrednio dokonywana na rzecz osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w art. 4 ust. 1.

▼B

Artykuł 6

▼M10

1. Rada, stanowiąc na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, przyjmuje zmiany do wykazu znajdującego się załączniku, w zależności od rozwoju sytuacji politycznej na Białorusi.

▼B

2. Rada powiadamia o swojej decyzji i uzasadnieniu umieszczenia w wykazie daną osobę bezpośrednio - gdy adres jest znany - albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając danej osobie przedstawienie uwag.

3. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji i odpowiednio informuje daną osobę.

Artykuł 7

W celu maksymalizacji oddziaływania wspomnianych powyżej środków, Unia zachęca państwa trzecie do przyjmowania środków ograniczających podobnych do zawartych w niniejszej decyzji.

▼M14

Artykuł 8

1. Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 28 lutego 2021 r.

2. Niniejsza decyzja podlega stałemu przeglądowi i jest w stosownych przypadkach przedłużana lub zmieniana, jeżeli Rada uzna, że jej cele nie zostały osiągnięte.

▼B

Artykuł 9

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu 1 listopada 2012 r.

▼**M10**

ZAŁĄCZNIK

Osoby, o których mowa w art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
1.	Navumau, Uladzimir Uladzimiravich Naumov, Vladimir Vladimirovich	НАВУМАЎ, Уладзімір Уладзіміравіч (pl. NAWUMAU, Uadzimir Uadzimirawicz)	НАУМОВ, Владимир Владимирович (pl. NAUMOW, Władimir Władimirowicz)	Data ur.: 7.2.1956, Miejsce ur.: Smolensk (Smoleńsk) (Rosja)	Nie podjął działań w celu rozwiązania sprawy niewyjaśnionych zaginięć Jurija Zacharenki, Wiktora Gonczara, Anatolija Krasowskiego i Dzmitryja Zawadzkiego na Białorusi w latach 1999–2000. Były minister spraw wewnętrznych, jak również były szef prezydenckiej służby bezpieczeństwa. Sprawując funkcję ministra spraw wewnętrznych, był odpowiedzialny za represje wobec pokojowych demonstracji aż do odejścia na emeryturę 6 kwietnia 2009 r. z powodów zdrowotnych. Otrzymał od administracji prezydenta rezydencję w dzielnicy Mińska Drozdy, w której mieszka nomenklatura. W październiku 2014 r. otrzymał od prezydenta Łukaszenki order III stopnia „za zasługi”.
2.	Paulichenka, Dzmitry Valerievich Pavlichenko, Dmitri Valerievich (Pavlichenko, Dmitriy Valeriyevich)	ПАЎЛІЧЭНКА, Дзмітрый Валер'евіч (pl. PAULICZENKA, Dzmitryj Walerjewicz)	ПАВЛИЧЕНКО, Дмитрий Валериевич (pl. PAWLICZENKO, Dimitrij Waleriewicz)	Data ur.: 1966 r. Miejsce urodzenia: Witebsk Adres: Белорусская ассоциация ветеранов спецподразделений войск МВД „Честь” 220028, Минск Маяковского, 111	Odegrał kluczową rolę w niewyjaśnionych zaginięciach Jurija Zacharenki, Wiktora Gonczara, Anatolija Krasowskiego i Dzmitryja Zawadzkiego na Białorusi w latach 1999–2000. Były szef Specjalnej Grupy Reagowania w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych (SOBR). Biznesmen, przewodniczący „Honoru”, stowarzyszenia weteranów sił specjalnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.
3.	Sheiman, Viktar Uladzimiravich (Sheyman, Viktar Uladzimiravich) Sheiman, Viktor Vladimirovich (Sheyman, Viktor Vladimirovich)	ШЭЙМАН, Віктар Уладзіміравіч (pl. SZEJMAN, Wiktar, Uadzimirawicz)	ШЕЙМАН, Виктор Владимирович (pl. SZEJMAN, Wiktor Władimirowicz)	Data ur.: 26.5.1958, Miejsce urodzenia: Hrodna region (obwód grodzieński) Adres: Управление Делами Президентаул. К.Маркса, 38 220016, г. Минск	Szef Działu Zarządzania w administracji prezydenta. Ponosi odpowiedzialność za niewyjaśnione zaginięcia Jurija Zacharenki, Wiktora Gonczara, Anatolija Krasowskiego i Dzmitryja Zawadzkiego na Białorusi w latach 1999–2000. Były sekretarz Rady Bezpieczeństwa. Szejman pozostaje specjalnym asystentem prezydenta.

▼**M10**

	Nazwisko i imię Transkrypcja ang. z języka białoruskiego Transkrypcja ang. z jęz. rosyjskiego	Nazwisko i imię (pisownia białoruska)	Nazwisko i imię (pisownia rosyjska)	Informacje umożliwiające identyfikację	Przyczyny umieszczenia w wykazie
4.	Sivakau, Iury Leanidavich (Sivakau, Yury Leanidavich) Sivakov, Iury (Yurij, Yuri) Leonidovich	СІВАКАЎ, Юрый Леанідавіч (pl. SIWAKAU, Juryj Leanidawicz)	СИВАКОВ, Юрий Леонидович (pl. SIWAKOW, Jurij Leonidowicz)	Data ur.: 5.8.1946 Miejsce urodzenia: Onory, obwód sachaliński Adres: Белорусская ассоциация ветеранов спецподразделений войск МВД „Честь” 220028, Минск Маяковского, 111	Ukartował niewyjaśnione zaginięcia Jurija Zacharenki, Wiktora Gonczara, Anatolija Krasowskiego i Dzmitryja Zawadzkiego na Białorusi w latach 1999–2000. Były minister turystyki i sportu, były minister spraw wewnętrznych i były zastępca szefa administracji prezydenta.